

ข้อสอบพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
จงทำเครื่องหมาย X ข้อที่ท่านคิดว่าถูกต้องในกระดาษคำตอบ
จำนวนข้อสอบทั้งหมด ๔๘ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน รวมเป็นคะแนน ๔๘ คะแนน

- ข้อ ๑ สัตว์ในข้อใดเป็นสัตว์ภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ก. ปลา
 - ข. กวาง
 - ค. นกกระจอกเทศ
 - ง. นกกระทา
- ข้อ ๒ สัตว์ในข้อใดไม่เป็นสัตว์ภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ก. ห่าน
 - ข. แกะ
 - ค. จระเข้
 - ง. กระบือ
- ข้อ ๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดรักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 - ข. รัฐมนตรีว่าการเกษตรและสหกรณ์
 - ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 - ง. ข้อ ๑ และ ๒
- ข้อ ๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในเรื่องใด
- ก. กฎกระทรวงกำหนดอาคารและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
 - ข. กฎกระทรวงกำหนดชนิดของสัตว์
 - ค. กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
 - ง. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องใดบ้าง

- ก. กำหนดชนิดสัตว์
- ข. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การต่ออายุใบอนุญาต
- ค. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การออกใบแทนใบอนุญาต
- ง. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การตรวจโรคและการพิสูจน์โรค

ข้อ ๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อบุคคลใด

- ก. อธิบดีกรมปศุสัตว์
- ข. นายทะเบียน
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. พนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ บุคคลใดเป็นผู้ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

- ก. อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
- ข. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ค. อธิบดีกรมประมง
- ง. ปศุสัตว์จังหวัด

ข้อ ๘ ผู้อนุญาตต้องพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในกี่วันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

- ก. ๑๕ วัน
- ข. ๒๐ วัน
- ค. ๒๕ วัน
- ง. ๓๐ วัน

ข้อ ๙ ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ มีอายุกี่ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

- ก. ๑ ปี
- ข. ๓ ปี
- ค. ๕ ปี
- ง. ๑๐ ปี

ข้อ ๑๐ บุคคลใดมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ สำหรับโรงฆ่าสัตว์ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

- ก. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. อธิบดีกรมปศุสัตว์
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. ปศุสัตว์จังหวัด

ข้อ ๑๑ บุคคลใดมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก

- ก. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ข. อธิบดีกรมปศุสัตว์
- ค. ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ง. ปศุสัตว์จังหวัด

ข้อ ๑๒ แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องแต่งตั้งจากบุคคลใด

- ก. ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์
- ข. ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ค. ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับสัตวแพทยสภา
- ง. ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง

ข้อ ๑๓ บุคคลใดมีหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์และหลังการฆ่าสัตว์

- ก. พนักงานเจ้าหน้าที่
- ข. พนักงานตรวจโรคสัตว์
- ค. สัตวแพทย์
- ง. สารวัตร

ข้อ ๑๔ ข้อใดดังต่อไปนี้ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

- ก. กรณีพนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อ ผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้
- ข. สัตว์ที่ตายเองโดยมิได้ถูกฆ่า สามารถชำแหละและตัดแต่งเพื่อนำไปจำหน่ายได้เลยโดยไม่ต้องผ่านการตรวจสัตว์โดยพนักงานตรวจโรคสัตว์
- ค. กรณีพนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้
- ง. กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

- ข้อ ๑๕ กรณีใดบ้างที่สามารถฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
- ก. ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว
 - ข. ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษอธิบดีกรมปศุสัตว์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว
 - ค. ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว
 - ง. ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษอธิบดีกรมปศุสัตว์มีอำนาจประกาศกำหนดสถานที่ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว
- ข้อ ๑๖ ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่าแหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่าวัน และเวลาที่ จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ ต่อบุคคลใด
- ก. การฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายภายในประเทศให้แจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
 - ข. การฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายภายในประเทศให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 - ค. การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 - ง. การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกให้แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่น
- ข้อ ๑๗ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๔ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งละกี่วัน
- ก. ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน
 - ข. ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน
 - ค. ครั้งละไม่เกิน ๔๐ วัน
 - ง. ครั้งละไม่เกิน ๔๕ วัน
- ข้อ ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้
- ก. เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
 - ข. เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 - ค. เข้าไปในสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 - ง. ถูกทุกข้อ

- ข้อ ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ (๗) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยัง สถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องระวางโทษเท่าใด
- ก. จำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ข. จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ค. จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ง. จำคุกไม่เกินเจ็ด หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ข้อ ๒๐ ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ โดยได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ต้องระวางโทษเท่าใด
- ก. จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ข. จำคุกไม่เกินเจ็ด หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ค. จำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 - ง. จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ข้อ ๒๑ กรณีใดต่อไปนี้อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ก. ฆ่าสัตว์เพื่อใช้ในงานแต่งงาน
 - ข. ฆ่าสัตว์ใช้เป็นอาหารในเทศกาลปีใหม่
 - ค. ฆ่าสัตว์เพื่อให้คนในหมู่บ้านแล้วอีก ๒-๓ สัปดาห์ จึงค่อยมาเก็บเงิน
 - ง. ฆ่าสัตว์ฉลองงานบวช
- ข้อ ๒๒ ข้อใดดังต่อไปนี้ไม่ต้องแจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุม การฆ่าเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ก. นาย ก. ต้องการนำเบ็ดเข้าฆ่าที่โรงฆ่าของเทศบาล
 - ข. นาย ข. ต้องการชำแหละซากโคซึ่งถูกรถชนตายเพื่อจำหน่ายให้คนในหมู่บ้าน
 - ค. นาย ค. ต้องการฆ่าและชำแหละสุกรที่เลี้ยงเพื่อจำหน่ายหน้าฟาร์ม
 - ง. นาย ง. ต้องการฆ่าและชำแหละไก่ขายที่ตลาดสด
- ข้อ ๒๓ ข้อใดต่อไปนี้อยู่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์
- ก. อธิบดีกรมขนส่งทางบก
 - ข. นายกสัตวแพทยสภา
 - ค. เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
 - ง. กรมส่งเสริมการเกษตร

ข้อ ๒๔. ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการ
ฆ่าสัตว์ต่อไป ทายาทหรือผู้จัดการมรดกต้องมีหนังสือแสดงความจำนงและ แจ้งชื่อของทายาทที่จะ
ประกอบกิจการแทนให้ผู้ได้รับทราบ

ก. รัฐมนตรี

ข. ผู้ว่าราชการจังหวัด

ค. อธิบดีกรมปศุสัตว์

ง. นายทะเบียน

ข้อ ๒๕. บุคคลใดมีอำนาจหน้าที่รับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ทำลายเนื้อสัตว์ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้
จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมกับการบริโภคก่อนได้

ก. พนักงานเจ้าหน้าที่

ข. พนักงานตรวจโรคสัตว์

ค. สัตวแพทย์

ง. สารวัตร

ข้อ ๒๖. เมื่อนำสัตว์เข้ามาในโรงฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่
ได้รับอนุญาตจากบุคคลใด

ก. พนักงานเจ้าหน้าที่

ข. พนักงานตรวจโรคสัตว์

ค. สัตวแพทย์

ง. สารวัตร

ข้อ ๒๗. สัตว์ตามข้อใด ที่จะต้องขอรับใบอนุญาต ฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียม ยกเว้นข้อใด

ก. โค กระบือ

ข. สุกร

ค. นกกระจอกเทศ

ง. สุนัข

ข้อ ๓๘. ผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ จะต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผย
และเห็นได้ง่าย ตามข้อใด

ก. ที่ว่าการอำเภอ หรือศาลากลางจังหวัด

ข. ที่ทำการ อบต. หรือเทศบาล

ค. โรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ของตน

ง. ทุกข้อที่กล่าวมา

ข้อ ๓๙. ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งรายการตามข้อใด

ก. ชื่อโรงฆ่าสัตว์ ชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า

ข. วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า

ค. ข้อ ก. ถูก

ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก

ข้อ ๓๐. ผู้ใดฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ จะมีความผิดตามข้อใด

- ก. จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ข. จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ค. จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- ง. จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๓๑. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับอัตราอากรและค่าธรรมเนียม

- ก. อากรการฆ่าสัตว์ โค ตัวละ ๑๐ บาท
- ข. อากรการฆ่าสัตว์ แพะหรือแกะ ตัวละ ๑๐ บาท
- ค. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- ง. ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๒. คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประธานกรรมการคือใคร

- ก. อธิบดีกรมปศุสัตว์
- ข. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ง. นายกรัฐมนตรี

ข้อ ๓๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใด ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔

- ก. กฎกระทรวงกำหนดชนิดของสัตว์
- ข. กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
- ค. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์
- ง. การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๓๔. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์สามารถแต่งตั้งได้ไม่เกินกี่คน

- ก. ๒ คน
- ข. ๔ คน
- ค. ๕ คน
- ง. ๗ คน

ข้อ ๓๕. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละกี่ปี

- ก. ๒ ปี
- ข. ๓ ปี
- ค. ๔ ปี
- ง. ๕ ปี

- ข้อ ๓๖. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ จะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ข้อใดไม่ถูกต้อง
- ก. ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
 - ข. ลาออก
 - ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ออก
 - ง. เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- ข้อ ๓๗. “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมายความว่าหน่วยงานใด ยกเว้น
- ก. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - ข. กรุงเทพมหานคร
 - ค. เทศบาล
 - ง. เมืองพัทยา
- ข้อ ๓๘. แผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ในมาตรา ๑๖ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้ ยกเว้น
- ก. ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต
 - ข. วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์
 - ค. สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
 - ง. วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์
- ข้อ ๓๙. การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นอำนาจของผู้ใด
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 - ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 - ค. คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์
 - ง. อธิบดีกรมปศุสัตว์
- ข้อ ๔๐. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลบังคับใช้วันใด
- ก. ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙
 - ข. ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙
 - ค. ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
 - ง. ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐

ข้อ ๔๑. ผู้ประกอบการที่เสียชีวิต และไม่ได้ทำพินัยกรรม ปล่อยให้โรงฆ่าสัตว์สกปรก รบกวนชุมชนข้างเคียง นายทะเบียนจึงได้เข้าดำเนินการแทน

- ก. คู่สมรสรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทำความสะอาด
- ข. นายทะเบียนจ่ายค่าทำความสะอาดเอง
- ค. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยดำเนินการทำความสะอาด
- ง. เป็นไปได้ทุกข้อ

ข้อ ๔๒. เนื้อสัตว์ประเภทใดที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

- ก. เนื้อสัตว์ที่ได้จากการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์
- ข. เนื้อสัตว์ที่ได้จากการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
- ค. เนื้อสัตว์ที่ได้จากสัตว์ที่ตายเอง
- ง. เนื้อสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ

ข้อ ๔๓. โรงฆ่าสัตว์เทศบาล ก. ทำใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์หาย แต่มิได้แจ้งต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับใบแทน

- ก. พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการกล่าวโทษตามมาตรา ๒๖ วรรค ๑
- ข. พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตฯ ให้ตามปกติ
- ค. พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งนายทะเบียนเพื่อฟ้องผู้อนุญาต
- ง. ประธานนายกเทศมนตรีเรียกเก็บค่าปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๔๔. กรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้งดการฆ่าสัตว์และคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ ใครเป็นผู้คืนเงิน

- ก. พนักงานเจ้าหน้าที่
- ข. นายทะเบียน
- ค. พนักงานท้องถิ่น
- ง. ข้อ (๑) และ (๒)

ข้อ ๔๕. กรณีที่จะนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์เนื่องจากประสงค์จะยกเลิกการฆ่า บุคคลใดเป็นผู้อนุญาต

- ก. พนักงานเจ้าหน้าที่
- ข. พนักงานท้องถิ่น
- ค. พนักงานตรวจโรคสัตว์
- ง. นายทะเบียน

ข้อ ๔๖. สถานที่ใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจเข้าไปดำเนินการ

- ก. โรงฆ่าสัตว์ที่มีใบอนุญาต
- ข. โรงฆ่าสัตว์เถื่อน
- ค. รถห้องเย็น
- ง. ซีพีเฟรชมาร์ท

ข้อ ๔๗. โรงฆ่าสัตว์ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต หากประสงค์จะประกอบกิจการใหม่อีกครั้ง

- ก. ต้องยื่นแผนประกอบกิจการฆ่าสัตว์ใหม่
- ข. เชิญคณะกรรมการประจำจังหวัดเข้าตรวจสอบได้เลย
- ค. ทหารอภิชฎีกา
- ง. ผิดทุกข้อ

ข้อ ๔๘. กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งปศุสัตว์อำเภอเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ และได้มีการแจ้ง

- การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ปศุสัตว์สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง พาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้ที่ใคร
- ก. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- ข. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ค. ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์
- ง. ไม่เบิก เพราะขออนุญาตไปราชการบริเวณดังกล่าว